

Mannen kledd naken

Her er et svært interessant utstillingsprosjekt: I anledning Norske Kunsthåndverkeres 25-årsjubileum i år har Rogaland Kunstsenter valgt ut én norsk og én finsk utøver i fagfeltene tekstil, keramikk, glass og smykke; og man vil bruke hele året til å presentere dem, både i eget galleri, på Hå og i Haugesund Billedgalleri.

Publisert 14.02.2001 - Trond Borgen – Stavanger Aftenblad

Rogaland Kunstsenter: Marit Akslen, tekstil. T.o.m. 22. feb.

Slik vil kunstsenteret peile kunsthåndverkets situasjon og stilling akkurat nå, og vise dets relevans på kunstscenen. Første kvinne ut er tekstilkunstneren Marit Akslen; og hennes utstilling på Nytorget viser ikke minst hvordan grensene mellom gamle kategorier som billedkunst og kunsthåndverk i dag ikke bare er utydelige, men også overskrides. Akslens arbeider har ingen bruksfunksjon, i praktisk forstand – men som smilende feministiske innlegg i kjønnskampen kan de absolutt anvendes.

Hun avkler mannen fullstendig i en utstilling hun kaller «Conference Room», og som stort sett bare består av mansjetter og snipper, samt noen stol- og bord-rekvisitter. Akslen bretter og vever sine avkappede mannemaktsymboler – kastraksjonsmetaforen er neppe tilfeldig - og får sagt en rekke ting om mannen på en måte som både er rammende og avvæpnende samtidig.

Oppfinnsomhet preger denne utstillingen. Det store teppet «Well connected», vevd av et nettverk av hvite mansjetter, peker på et samhold hvor ingen kvinne får slippe inn – et brorskap av håndtrykk og sammenhenger som knapt kan brytes.

Et annet teppe, med hvite mansjetter øverst og fargede nederst, understreker maktforhold, men peker også på konformitet og ensretting. Her er fallskjerm og snipper i spiral, med kleshenger, på

rød fløyelspute. Og i «Chairman» har mannen kommet seg fram, øverst i hierarkiet, mens kvinnens yndige blonder blir holdt nede. Det som kjennetegner disse arbeidene er nettopp tekstilkunstnerens omsorg for detaljer og materiale, kombinert med kunstnerens sans for kombinasjonen samfunnsengasjement og humor.

Resultatet er en underfundig utstilling, men slett ikke uten brodd. Den er elegant, men uten publikumsfrierets overfladiskhet. Den gir deg et smil, men også stoff til ettertanke.

Marcel Duchamp laget i sin tid et arbeid som ofte går under navnet «Det store glasset» (1915-1923); men det har også en mer spesifikk tittel: «Bruden kledd naken av sine ungarer, til og med».

Marit Akslen snur dette på hodet, i en utstilling som gjerne kunne kalles «Mannen kledd naken av sin kvinnelige kunstner, faktisk». For tar du mansjettene og snippen fra en gjennomsnittsmann, har han ikke mye igjen å skjule seg bak.